

at hjælpe de Foreninger, som nu er tiltalte, ud af deres vanskelige Stilling, men videre mener vi ikke at kunne strække os.

la Cour: Jeg vil gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister. § 5, 1ste Stykke, lyder saaledes: „For andre Auktioner end de her omhandlede forbliver det ved de hidtil gældende Regler, og det betager ikke Auktionen Karakter af offentlig, at Bortsalg sker alene for og til Medlemmer af en bestemt Forening.“ Kunde man saa ikke have sat Punktum efter „Regler“? Der har været Uenighed indenfor Udvalget om, hvorledes det sidste skulde forstaaes, om det skulde forstaaes saaledes, at Foreninger, som tidligere har haft Auktionsret, skulde kunne blive forhindret i at afholde deres sædvanlige Auktioner. Der er jo mange Foreninger, der har Auktionsret, hvor det drejer sig om langt større Beløb end her. Naar f. Eks. Vinhandlere holder Auktion indenfor deres Kreds — det er altsaa en Forening, der holder Auktion —, drejer det sig om Summer, som er langt større end dem, her er Tale om. Derfor vilde jeg spørge den højtærede Minister, af hvad Grund der ikke er sat Punktum i Stedet for Komma efter „Regler“, og hvorfor det andet er tilføjet. Det giver nogen Uklarhed.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor der staaar: „det betager ikke Auktionen Karakter af offentlig, at Bortsalg sker alene for og til Medlemmer af en bestemt Forening“. Fordi det jo godt kan være en offentlig Auktion, selv om det kun er for og til Medlemmer. Det kommer an paa, hvordan Auktionen i det hele finder Sted. Det kan jo være en enkelt Mand, der sælger. Jeg mener altsaa ikke, at de Ord er overflødige.

Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Nygart), som talte før, talte varmt de smaa Landbrugeres Sag. De hindres paa ingen Maade i at deltage i Auktioner baade som Købere og Sælgere i samme Omfang som før; det, jeg modsætter mig, er tværtimod, at en stor Landbruger skal kunne afholde Auktion, hvorved han alene bortsælger sine egne Ting, og skal kunne holde de smaa Landbrugere fra at kunne deltage i Auktionen som Sælgere.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at det, der er Tale om, er Tiltale, Dom og Straf. Nej, det, der er Tale om, er, at disse Auktioner har antaget et saadant Omfang og Karakter, at de maa betragtes som offentlige, og saa er det Finansmini-

steriets og Justitsministeriets Opfattelse, at det er Administrationens Pligt at sørge for, at der betales de Gebyrer, som tilkommer Staten. Det er ikke andet, der finder Sted, end at de bliver sagsøgt til at betale Gebyr; der sker ingen Uret, thi det bliver afgjort ved Domstolene, hvorvidt disse Auktioner er gebyrpligtige eller ikke. For saa vidt sker der ingen Uret, som det kun er de Foreninger, der har holdt Auktioner, som maa siges at være offentlige, der af Domstolene bliver kendt pligtige at betale Gebyr. En anden Ting er, at det gaar, som saa ofte i Livet, at den ene har Skylden, men en anden maa bære Ansvar; det er det beklagelige, som i stort Omfang kan finde Sted, idet det kan være en eller anden entreprenant Forretningsmand, som har faaet disse Auktioner sat i Værk gennem Foreningerne, medens det i Virkeligheden bliver Foreningens Førmand, som ikke har nogen egentlig Skyld, der bliver dømt. Foreningerne bliver ikke stillet saaledes, at de skal andrage Ministeriet om Tilladelse til at holde Auktioner. Maaske misforstod jeg det ærede Medlems Udtryk, men vi kan sige det ganske klart, at Foreningerne skal godkendes som virkelige Foreninger for at kunne faa Bemyndigelse til at holde Auktioner, men de skal ikke hver Gang, de ønsker at holde Auktion, have Tilladelse dertil. Selvfølgelig maa det paases, at det er virkelige Foreninger og ikke blot en Sammenslutning med det Formaal for Øje at afholde Auktion, de skal være dannede med et virkeligt Landbrugsformaal for Øje, det maa til en vis Grad kontrolleres.

Det skal nok være Stikordet, forstaaar jeg, at her er Tale om at paalægge Foreninger, som sælger Landbrugsprodukter, en indirekte Skat. Nej, de Herrer holder paa, at den bestaaende Retstilstand skal opretholdes, ifølge hvilken der paahviler disse Foreninger, naar de afholder Auktioner i det Omfang, de har gjort i de senere Tider, en Pligt til at betale et ikke ubetydeligt Gebyr til Statskassen, som de ikke hidtil har betalt. Det vil de blive dømt til at betale, hvis dette Lovforslag ikke bliver til Lov. Hvis det derimod bliver til Lov, vil dette Gebyr blive nedsat meget betydeligt, til kun at være en Procent af Omkostningerne, saa hvis de Herrer vil tale om indirekte Skat i denne Forbindelse, hvilket ikke er berettiget, og de saa vil holde sig til Forholdene, som de er, saa kæmper jeg her for at faa en indirekte Skat meget betydeligt nedsat.